

CARMEN DE LINGUA LATINA DISCENDA

Ecce incipis *ab ovo*
hoc ex libro tibi novo
novam linguam discere.

Lingua vetus est, antiqua,
fama eius non iniqua,
potes num quiescere?

Esse consors saeculorum,
poetarum et scriptorum,
sensus admirabiles!

En resurgunt ambulantes
et nobiscum commorantes
multi memorabiles.

Vide, Caesar Gallos vicit
et *quousque tandem* dicit
Catillinae Cicero.

Martialem, et Maronem,
et Catullum et Nasonem
hic et nunc meminero.

Ecce Dalmatae *Vulgata*,
Confessiones post peccata
Monicae dat filius.

Scribit Thomas et Albertus,
Scotus etiam disertus
Summae adversarius.

In Latinis multi clari,
Marulus, Erasmus cari,
Ragusinus Bošković.

Adde nomina praeclara
in conciliis tam gnara,
Strossmayer et Stojković.

Multi multa iam dixere
et in libris condidere
flores sapientiae.

Lege, collige, edisce,
utile cum dulci misce,
instruunt sententiae.

Memor esto linguas multas
huius Matris esse excultas
lacte atque sanguine.

Vultum eius tu cognosces
ubicumque id si posces
in linguarum agmine.

Tamen Mater profitetur
et fuisse confitetur
mirum suum speculum.

Quo se totam exornavit,
pulchrum caput coronavit,
fulget sic in saeculum.

Felix culpa Romanorum!
Vis invicta captivorum
hosti artes intulit.

Et si sapis res Latinas,
sapis quae ut medicinas
homo apis contulit.

Nunc *ad rem* est nobis ire
praeceptaque exaudire
quae sunt necessaria.

Multum tibi est legendum,
multum erit repetendum,
si vis scire varia.

Quidquid discis, tibi discis,
discens, nota, concupiscis
semper plus, mehercule.

Esto fortis, noli flere,
multi Linguam didicere,
cur non tu, discipule?

Zlatko Vidulić